

Та де вона? Невже її й не мати?  
А вітер знов неначе повійнув —  
"Гей-гей, воли, не гайтеся орати!"  
Далекий згук за вітром долинув.

Це там орач оре велику ниву  
Серед твердих незайманих степів  
І заклика на працю неліниву —  
Я в тих словах одмову зрозумів.

Так, се вона, відмова на питання!  
Зникають геть зневіра та вагання,  
Що душу всю вже змучили украй.

Одмова тут — і проста й зрозуміла:  
Працюй, борись, аж поки буде сила,  
І всіх людей до праці закликай!